



خبری از داور خارجی نیست؛ یک ایرانی جدال قرمز و آبی را قضاوت می کند

# سوئد دربی در دست کوپال یا موعود؟

◀ اسماعیل صفیری: اسیر فشارهای بیرونی نمی شویم ▶ ۱۰ داور و کمک داور داخلی روز دربی در ایران نیستند

◀ ۲



نه گواردیولا، نه سیمئونه و نه آرتتا

## بازگشت به تنظیمات کارخانه

◀ رهبری قر: با ۲ پیروزی، تارتار را سوپرمن کردیم

◀ نصرتی: پرسپولیس ترسو بازی کرد

◀ تارتار - پرسپولیس؛ سایه های تردید

◀ ۶



صعود والیبال دختران  
در رنکینگ جهانی و قهرمانی آسیا  
چشم مان روشن

◀ ۴

از فریاد کنار زمین  
تا جنجال در نشست خبری  
رژه دادزن ها در لیگ برتر  
چراغپور: مربی تعلیم دهنده در ایران نداشتیم  
درخشان: این فصل، سال اثبات توانمندی هاست

◀ ۸

دیوارچینی به سبک بختیاری زاده  
دفاع شناور  
سلاح جذاب سهراب

عقب نشینی فدراسیون از اهدای جام به استقلال

◀ ۷

پشت پرده بازگشت گل گهر به آسیا  
AFC راه چادرملو را بست

◀ ۲

تکلیف سربازی شماره یک  
همچنان مشخص نیست  
بیرو دوباره به دنبال میانبر

◀ ۲

● سرمقاله

ساده ترین راه، بهترین تصمیم

مجید سلطانی  
خبرنگار

دربی تهران قرار است چهارشنبه هفته آینده در ورزشگاه نقش جهان اصفهان برگزار شود.

میزبان بازی حساس هفته پنجم، استقلال است؛ اما استقلال قرار نیست از هیچ یک از امتیازهای میزبانی استفاده کند. سکوهای ورزشگاه نقش جهان قرار است به صورت مساوی بین دو تیم تقسیم شود. حتی اگر ورزشگاه غربیه نقش جهان برای این بازی انتخاب نمی شد هم داستان همین بود. تمام عکس هایی که عکاسان ۴۰ سال اخیر از دربی های ورزشگاه آزادی گرفته اند، همین روایت را منتقل می کنند. ورزشگاه آزادی هم همیشه به شکل مساوی بین دو تیم تقسیم شده است. در ۳ سال اخیر که دربی از ورزشگاه آزادی مهاجرت کرده است، همواره بازی دو رقیب سنتی در ورزشگاه های کم ظرفیت برگزار شده است؛ اما این بار قرار است بازی در نقش جهان با ظرفیت تقریبی ۵۵ هزار نفری برگزار شود، درست به همان شکل ورزشگاه آزادی با تقسیم تماشاگران به ۲ گروه مساوی. اما کاش می شد دربی در ورزشگاه های اختصاصی این دو تیم برگزار می شد یا حداقل با در نظر گرفتن امتیاز میزبانی و در اختیار گذاشتن ورزشگاه به میزبان.

بزرگترین ورزشگاه مشترک در دنیا، جوزیه مه آتزا در میلان است که هر بار در زمان میزبانی میلان یا اینتر به رنگ تیم میزبان در می آید و تماشاگران میهمان امکان ورود کنترل نشده به ورزشگاه را ندارند. در حقیقت گرچه هر دو دربی دلامادونینا در شهر میلان برگزار می شود؛ اما میزبان به معنای واقع کلمه از امتیاز میزبانی برخوردار می شود. کاش می شد برای دربی تهران هم تصمیمی درست و مناسب گرفت تا تیم های میزبان از امتیاز میزبانی خود بهره گیرند و روی امتیازهای خانگی حساب کنند.





#### پنتاتلون برای اولین بار به قهرمانی جهان رفت

#### حضور بعد از ۲۶ دوره غیبت

انجمن مدرن پنتاتلون ایران برای نخستین بار در این رشته، یک ورزشکار را به مسابقات قهرمانی جهان اعزام می‌کند. سیدپارسا محجوب به عنوان تنها نماینده ایران به رقابت‌های قهرمانی جهان اعزام می‌شود. بیست‌وششمین دوره مسابقات پنتاتلون قهرمانی بزرگسالان جهان، در حالی از ۸ تا ۲۴ شهریور ماه (۲۴ تا ۳۰ اوت) به میزبانی شهر گویانگ در چین برگزار می‌شود که بیش از ۵۰۰ ورزشکار از ۶۰ کشور جهان حضور دارند که ایران هم بعد از ۲۶ دوره یک نماینده در این مسابقات دارد. رقابت‌ها در دومجموعه اصلی شامل سالن ورزشی دانشگاه گویزو (شمشیربازی) و پارک دریاچه هواشی (سایر رشته‌ها) برگزار می‌شود. ورزشکاران پنتاتلون، در پنج رشته شمشیربازی ایه، ورزش عبور از موانع (جایگزین سوارکاری)، شای ۱۰۰ متر، تیراندازی با تانچاه لیزری و دویدن به رقابت می‌پردازند. در این مسابقات مهدی گودریز، رئیس انجمن مدرن پنتاتلون ایران و عضو هیأت اجرایی کمیته ملی المپیک که بنیانگذار این ورزش در کشور است به عنوان سرپرست و مربی حضور دارد. با توجه به تغییرات ساختاری این رشته و جایگزینی ورزش‌های بامانع به جای سوارکاری در مسیر المپیک ۲۰۲۸، حضور ایران در این رویداد جهانی نقطه عطفی برای آینده مدرن پنتاتلون کشور محسوب می‌شود. رقابت باقهرمانان مطرح جهان وقهرمان المپیک پاریس، تجربه‌ای گرانبها برای محجوب و کادر فنی خواهد بود تا مسیر دشوار کسب سهمیه المپیک را با برنامه‌ریزی دقیق‌تری طی کنند.

#### تداوم برد والیبالیست‌های نوجوان در قهرمانی جهان

تیم ملی والیبال پسران زیر ۱۷ سال ایران در مرحله یک‌هشتم نهایی قهرمانی جهان مقابل چین تأییه به پیروزی رسید. تیم ملی والیبال پسران زیر ۱۷سال ایران در مرحله یک‌هشتم نهایی رقابت‌های قهرمانی جهان دیروز (سه‌شنبه، سوم شهریور) به مصاف چین تأییه رفت و پیروز شد. شاگردان آرش صادقیانی در این مسابقه در سه‌ست پایایی حریف خود را شکست دادند و به یک چهارم نهایی صعود کردند. سنیا حصرتی کاپیتان و قطراسور تیم ملی ایران با کسب ۱۸ امتیاز، امتیازآورترین بازیکن این مسابقه شد. ملی‌پوشان ایران در مرحله یک‌چهارم نهایی پنجشنبه، پنجم شهریور به مصاف برنده دیدار پاکستان و مصر می‌روند.

#### تمجید فدراسیون آسیایی از کیانی

فدراسیون آسیایی ووشو طی نامه‌ای رسمی به رئیس فدراسیون ووشووی ایران ضمن تبریک پرچمداری زهر کیانی در بازی‌های آسیایی ۲۰۲۶ آچی- ناگایا، این اتفاق را دستاوردی تاریخی و مایه افتخار دانست. در پی انتخاب زهر کیانی، نخستین بانوی ایرانی دارنده مدال طلای ووشووی تالوی قهرمانی جهان و نایب‌قهرمان بازی‌های آسیایی به عنوان پرچمدار کاروان ورزش ایران در بیستمین دوره بازی‌های آسیایی (کاروان فرشته‌های میناب) در آچی- ناگایا، فدراسیون آسیایی ووشو با ارسال نامه‌ای رسمی به امیر صدیقی رئیس فدراسیون ووشووی کشورمان ضمن تبریک این انتخاب، پرچمداری ووشووی ایران را دستاوردی تاریخی و مایه ارتقای جایگاه ووشو دانست. در متن پیام WFA به رئیس فدراسیون ووشووی ایران آمده است: «از دریافت این خبر فوق‌العاده از خانواده ووشووی ایران، صمیمانه خرسند و عمیقاً مفتخر هستیم. این دستاورد بزرگ را از صمیم قلب تبریک می‌گوییم. بسیار خوشحالیم که مطلع شدیم زهر کیانی، دارنده عنوان بهترین ورزشکار ووشووی تالوی سال ۲۰۲۴ فدراسیون جهانی ووشو (IWUF)، به عنوان پرچمدار زن کاروان ایران در بازی‌های آسیایی ۲۰۲۶ انتخاب شده است؛ دستاوردی واقعاً تاریخی و پیشگامانه برای ورزش ایران و جامعه جهانی ووشو. این موفقیت ارزشمند، به‌طور کامل گویای حرفه‌ای‌گری برجسته، تعهد خستگی‌ناپذیر و پیشرفت چشمگیر ووشووی ایران است و همچنین جایگاه ووشو را به عنوان یکی از رشته‌های معتبر و پراهمیت ورزشی در آسیا بیش از پیش ارتقا می‌دهد. عمیقاً باور داریم که این لحظه پرافتخار، الهام‌بخش ورزشکاران ووشو در سراسر ایران و جهان خواهد بود و بدون تردید جوانان بیشتری را برای حرکت در مسیر تعالی و دستیابی به موفقیت در ووشو ترغیب خواهد کرد. به‌صبرانه منتظریم شاهد عملکرد درخشان او در بازی‌های آسیایی ۲۰۲۶ باشیم و همکاری نزدیک خود با فدراسیون ووشووی ایران را برای توسعه هرچه بیشتر ووشووی آسیا ادامه دهیم.»

#### اردوی ملی پوشان تکواندو برای حضور در گرندپری

دور جدید تمرینات تیم ملی تکواندو برای حضور در مسابقات گرندپری کره جنوبی از پنجشنبه هفته جاری آغاز می‌شود. اعضای تیم ملی تکواندو بعد از حضور در مسابقات جام ریاست فدراسیون جهانی و استراحتی ۱۰ روزه، تمرینات خود را برای حضور در رقابت‌های گرندپری از پنجشنبه هفته جاری از سرمی‌گیرند. مرحله دوم رقابت‌های گرندپری در سال ۲۰۲۶ طی روزهای ۱۴ تا ۱۶ شهریورماه به میزبانی کره جنوبی در شهر «ووجو» برگزار خواهد شد. ناهید کیانی تنها نماینده بانوان ایران در این مسابقات با همراهی مهروز ساعی بعد از حضور در رقابت‌های زنان جهان در چین، راهی شهر محل برگزاری می‌شود. در بخش مردان هم ابوالفضل زندی و مهدی رزمیان در وزن ۵۸- کیلوگرم، مهرا ن‌برخوداری و امیرسینا بختیاری در وزن ۸۰- کیلوگرم و ارین سلیمی و محمدحسین بزدانی در وزن ۸۰+ کیلوگرم سه‌شنبه آینده از تهران راهی کره جنوبی خواهند شد. دور جدید تمرینات تیم ملی با حضور نفرات اعزامی به کره جنوبی به همراه مهدی حاج‌موسایی، دانیال بزرگی، علی نجفی، امیررضا صادقیان و یاسین ولپیزا برگزار خواهد شد. نکته مهم اینکه نقراتی که در جام ریاست فدراسیون جهانی نمایش ضعیفی داشته وموردانتقار کادرفنی ظاهر نشدند، از ادامه حضور در اردوها بازماندند.



عکس نشر فدراسیون والیبال

#### صعود والیبال دختران در رنکینگ جهانی و قهرمانی آسیا

## چشم‌مان روشن

#### انحلال بودار باشگاهی که ریشه در لیگ وزنه‌برداری داشت

## «ملی حفاری» پرید!

لیگ برتر وزنه‌برداری باشگاه‌های کشور در حالی از روز گذشته در تهران با حضور تیم‌های حاضر در این رویداد آغاز شد که باشگاه شناسنامه‌دار، ریشه‌دار و باسابقه «ملی حفاری»، از ادامه حضور در لیگ برتر وزنه‌برداری ایران انصراف داد و قرار نیست دیگر در این رقابت‌ها تیمداری کند. ملی حفاری خوزستان قطعاً یکی از باشگاه‌های تأثیرگذار در ورزش کشور بوده است؛ باشگاهی قدیمی و مولد که در رشته وزنه‌برداری همواره جزو مدعیان اصلی و جدی قهرمانی بوده است. حالا جدایی و خداحافظی این تیم شناسنامه‌دار از لیگ برتر وزنه‌برداری، اتفاقی تلخ- ناگوار و نگران‌کننده است که می‌تواند در آینده نیز تأثیرات منفی برای وزنه‌برداری و لیگ به دنبال داشته باشد؛ تأثیری که جبران آن برای دست‌اندرکاران این رشته سخت

و دشوار خواهد بود. امروز لیگ برتر وزنه‌برداری کشور در حالی آغاز می‌شود که جای خالی یکی از ستون‌های اصلی ورزش ایران، در میان رقبا به‌شدت حس می‌شود؛ تیم وزنه‌برداری ملی حفاری. تیمی که سال‌ها با افتخار در لیگ برتر حضور داشت، در سطح آسیا نیز می‌تاخت و چهره‌های ماندگاری را به تیم ملی ایران معرفی می‌کرد، در همین روزهای گذشته در اقدامی کاملاً ناپاوارانه و دور از انتظار، از صحنه رقابت‌ها محو شد. درست مثل تیم‌های نامداری همچون آتش‌نشانی، سایپا، پیام ارتباطات، بیمه رازی و... که همگی در لیگ وزنه‌برداری سابقه فعالیت طولانی داشتند، اما به دلایل مختلف و عدم رضایت از همکاری و حمایت تصمیم‌سازان وزنه‌برداری از این باشگاه‌ها، از لیگ جدا شدند و به

خاطره‌ها پیوستند و برای همیشه از صحنه این رقابت‌ها کنار رفتند. سؤال اصلی این است که چرا تصمیم‌سازان و مدیران عالی‌رتبه و تصمیم‌گیر ورزش حفاری دست به چنین کاری زده‌اند و یکی‌یکی رشته‌های منحصربه‌فرد و افتخارآفرین این باشگاه، مانند فوتسال و وزنه‌برداری راز از چرخه حضور در لیگ‌های برنر ورزش کشور حذف و منحل می‌کنند؟ باشگاه وزنه‌برداری ملی حفاری اهواز و استان خوزستان همواره در ادوار گذشته، نه‌تنها در لیگ وزنه‌برداری ایران مدعی کسب عناوین قهرمانی بوده، بلکه در قاره آسیا نیز چندین عنوان قهرمانی ارزشمند در جام باشگاه‌های آسیا ش‌دت کسب است. نکته تعجب‌برانگیزتر این است که چرا مسئولان فدراسیون وزنه‌برداری تلاش جدی و مؤثری نکردند تا مانع حذف و

حالا باید دید آیا مدیران باشگاه حفاری به جای تمرکز بر توسعه و حفظ افتخارات، وظیفه خود را پاک کردن گذشته و کنار گذاشتن میراث ماندگار خود می‌دانند

#### ● گزارش یک

##### رضا عباسپور

خبرنگار

تیم ملی والیبال زنان ایران در آخرین دیدار مرحله مقدماتی قهرمانی ۲۰۲۶ آسیا، با شکست دختران عراق، صعود خود به جمع هشت تیم برتر این رقابت‌ها را مسجل کرد. ملی‌پوشان والیبال بانوان ایران، نسلی پرامید هستند که با تفرکرات فنی علیرضا طلوع‌کیان در رقابت‌های قهرمانی آسیا موفق شدند رکوردهای جدید و ارزشمندی به دست آورده و به نام والیبال زنان ایران در قاره آسیا و جهان ثبت کنند. این شرایط و حرکت روبه‌رشد و صعودی سریع والیبال بانوان، ما را به آینده این تیم و درخشش آن در عرصه‌های مختلف بین‌المللی امیدوارتر از قبل می‌کند.

تیم ملی والیبال زنان ایران در سومین دیدار خود در قهرمانی والیبال زنان آسیا، با پیروزی ۳ بر صفر مقابل عراق، موفق شد با قدرت به مرحله بعد صعود کند. زنان والیبال ایران در این مسابقه که به میزبانی چین برگزار شد، مقتدرانه و با امتیازهای ۲۵ بر ۴، ۲۵ و ۷ بر ۵ عراق را از پیش رو برداشتند تا به دومین برد خود در این رقابت‌ها دست یابند



در برنامه‌ریزی‌های بلندمدت باشگاه ملی حفاری است و مدیران باشگاه باید مشخص کنند استراتژی اصلی آنها چیست؛ ساختن تیم‌های لیگ برتری یا انحلال باشگاه افتخارآفرینی که سال‌ها برای درخشش، اعتبار و بزرگی آن از بت‌العال هرزنه شده و سرمایه ملی نیز پای آن صرف شده است.

#### امینی به اردوی تیم ملی بسکتبال رسید

## تیم مانولوپولوس کامل‌تر از همیشه

سالار طاهری و محمدمهدی جلالی بازیکنانی هستند که در ترکیب تیم ملی ایران در اردوی تدارکاتی فیلیپین حضور دارند. سوتیریسوس مانولوپولوس، محسن شاه‌علی، فرزاد کوهیان، محمد کسایی‌پور، مجید صادقی، الکساندر ولیساراکوس، مهدی چراغی، آرش بهادرزاده و احمد گروسی نیز کادر فنی تیم ملی ایران در این اردوی تدارکاتی هستند. شاگردان مانولوپولوس در مانیل دو

رقابت‌های پنجره چهارم، تیم ملی ایران را همراهی کند. با پیوستن امینی ترکیب تیم بسکتبال کامل‌تر شد و حالا مانولوپولوس یک تیم کامل را در اختیار دارد تا بتواند در مسابقات پنجره چهارم یک تیم پرستاره را در اختیار داشته باشد. ارسلان ظافمی، محمد جمشیدی، آرمان زنگنه، سالار منجی، مبین شیخی، متین آقاجانپور، حسن علی‌اکبری، پیتیر گیرگوریان، محمدمهدی حیدری، سیدمهدی جعفری، نوید رضایی‌فر، علیرضا شریفی،



نویزلیند می‌رود و روز هشتم شهریور برابر فیلیپین قرار می‌گیرد. این دو دیدار به میزبانی مانیل فیلیپین برگزار می‌شود. تیم ملی ایران بعد از این رقابت‌ها از مانیل راهی ناگویا می‌شود.

رئیس فدراسیون گلف با اشاره به کمبود زیرساخت‌های استاندارد در کشور گفت: «در حال حاضر فاقد زیرساخت‌های استاندارد گلف هستیم و همین موضوع موجب شده است در عرصه بین‌المللی هدف ما این است که بتوانیم یک زمین ۱۸ حفره‌ای استاندارد در کشور ایجاد کنیم تا گلف ایران در عرصه بین‌المللی حرفی برای گفتن داشته باشد.» او در رابطه ضعف شدید فضای آموزشی ادامه داد: «فدراسیون گلف در تهران حتی یک سانتیمتر فضای آموزشی در اختیار نداشته است. این در حالی است که حدود ۴۰ هکتار از زمین‌های ورزشی مجموعه انقلاب به دلیل کم‌آبی طی سال‌های گذشته آسیب فراوان دیده و اکنون

مواجه بودیم، سبد رسانه‌ای فدراسیون بسیار ضعیف بود و در حوزه بین‌الملل نیز نیازمند ترمیم، بازسازی و تقویت جدی بودیم.» رئیس فدراسیون گلف ادامه داد: «امروز در بخش زیرساخت حدود ۵۰۰ میدان فعال داریم. در رشته مینی‌گلف نیز زمینه‌های متعددی به صورت دائمی و اختصاصی در شهرستان‌های دوره‌ها ایجاد شده و همکاران ما این مجموعه‌ها را افتتاح کرده و در حال بهره‌برداری هستند. در بخش سرمایه انسانی نیز با برگزاری دوره‌های مختلف امروز از ظرفیت مناسبی در حوزه داوری، مربیگری و سایر دوره‌های تخصصی رشته‌های تحت پوشش برخوردار هستیم. بسیاری از این دوره‌ها برای نخستین بار در فدراسیون برگزار شده است،»

#### ● مصاحبه

رئیس فدراسیون گلف با اشاره به حضور این رشته در بازی‌های پارآسیایی اعلام کرد این رشته برای حضور قدرتمند در عرصه بین‌المللی به زیرساخت مناسب نیاز دارد و زمین مجموعه ورزشی انقلاب می‌تواند نقطه عطف توسعه این رشته باشد. حمید عزیزی رئیس فدراسیون گلف بعد از برگزار مینی گلف جام رسانه‌ها گفت: «وقتی که فدراسیون را تحویل گرفتیم از نظر زیرساختی کمتر از ۲۰۰ میدان فعال در کشور در مجموع رشته‌های گلف و مینی‌گلف داشتیم. همچنین در حوزه منابع مالی با ضعف جدی



جوان‌ها و استعدادها برای مطرح کردن خودشان و تجربه‌اندوزی در فضای مناسب تمرین کنند. ما نمی‌توانیم هر اردو را در خارج از کشور برگزار کنیم.»

پاکستان ۳۰ و خرده‌ای زمین گلف دارد، ترکیه هم همین‌طور. ما باید بتوانیم به عنوان کشور صاحب منابع انسانی، یک زیرساخت استاندارد در کشور داشته باشیم تا



#### اردوگاه سرخ

#### درخواست حدادی از هواداران

#### حمایت

مدیرعامل پرسپولیس بعد از این شکست پیامی را در صفحه شخصی اینستاگرامش منتشرکرد که بی ربط به اظهارات نشست خبری تارتار بعد از بازی نبود. تارتار بعد از پایان بازی در کنفرانس خبری گفت که «بازی دادن به جوان‌ها تاوان دارد» تا به نوعی ایری را مقصر شکست عنوان کند.

ساعاتی بعد پیمان حدادی، مدیرعامل پرسپولیس با انتشار تصویری از تیم پرسپولیس در مراسم شروع بازی در استوری اینستاگرامش نوشت: «ضمن عذرخواهی از هواداران محترم... همه ارکان باشگاه در باخت مقصر هستند. از مدیرعامل تا سرمربی و بازیکن... اما برای موفقیت، یک راه داریم، حمایت... حمایت از سرمربی... حمایت از بازیکن بخصوص بازیکنان جوان... اگر جوان‌ها اشتباهی می کنند، مقصر من هستم نه هیچ فرد دیگری.»

#### شاید جلالی به دربی برسد

ابوالفضل جلالی به دلیل آسیب‌دیدگی دیدار مقابل تراکتور را از دست داد و بررسی‌های پزشکی نیز نشان می‌دهد این بازیکن برای بازی هفته چهارم مقابل ملوان نیز شرایط همراهی تیمش را نخواهد داشت. پیش از این نیز گزارش‌هایی درباره دوری حدود دو هفته‌ای این مدافع از میادین منتشر شده بود. با این حال پیگیری‌ها نشان می‌دهد روند درمان جلالی مطلوب بوده و به نظر می‌رسد این بازیکن مشکلی برای همراهی پرسپولیس در هفته پنجم لیگ برتر نداشته باشد. در صورت ادامه روند فعلی و تأیید نهایی کادر پزشکی، جلالی می‌تواند برای حضور در دربی پایتخت مقابل استقلال در اختیار مهدی تارتار قرار بگیرد.

#### زهرافقنبری، یاغی فوتبال زنان؟

تیم بانوان پرسپولیس تغییرات زیادی داشته اما یک تغییر می‌تواند مهم‌تر باشد. زهرافقنبری یکی از مهم‌ترین بازیکنان تیم بانوان پرسپولیس در فصل گذشته محسوب می‌شد و کاپیتان تیم ملی زنان ایران نیز به شمار می‌رود. قنبری به دلیل تجربه بالا و توانایی گلزنی یکی از مهره‌های تأثیرگذار فوتبال زنان ایران محسوب می‌شود و جدایی احتمالی او می‌تواند ضربه مهمی به ترکیب پرسپولیس وارد کند.

در روزهای اخیر گفته می‌شود قنبری تمایلی به ادامه همکاری با پرسپولیس تحت هدایت نیلوفر اردلان ندارد و همین مسأله آینده او را در این تیم با ابهام مواجه کرده است. اختلافات گذشته قنبری با اردلان نیز یکی از دلایلی عنوان شده است که باعث شده احتمال جدایی این بازیکن از جمع سرخ‌پوشان افزایش پیدا کند.

در همین شرایط بحث احتمال حضور زهرا قنبری در استقلال نیز مطرح شده است و اگر این انتقال نهایی شود یکی از مهم‌ترین جابه‌جایی‌های فصل نقل‌وانتقالات فوتبال زنان رقم خواهد خورد.

عذرخواهی کتعیانی از هواداران

#### مسیری طولانی پیش رویمان است

حسین کتعیانی زادگان کاپیتان اول این فصل پرسپولیس با انتشار مدتی در استوری اینستاگرامش از هواداران تیم خود عذرخواهی کرد. کتعیانی نوشت: «می‌دونیم بازی دیروز اون چیزی نبود که شما و ما می‌خواستیم و بابش ازتون عذر می‌خوایم. اما چیزی که برای ما ارزشمندانه اینه که می‌دونیم تو این شرایط سخت اقتصادی و با تمام دغدغه‌هایی که وجود داره، این تیم و نتیجه‌هاش چقدر براتون مهمه؛ چقدر از بردش خوشحال می‌شید و از باختنش ناراحت. ما این عشق، تعصب و حمایت‌تون رو می‌بینیم و از مصمم قلب قدرش رو می‌دونیم. این تیم تغییرات زیادی داشته و مسیر طولانی پیش رومونه. مطمئن باشید ما هم برای ساختن تیمی که شایسته نام پرسپولیس و شایسته این هوادارهای بزرگ باشه، تاآخرین لحظه تلاش می‌کنیم. ممنون که کنارمون هستید. بیشتر از همیشه به حمایت‌تون نیاز داریم. مسیرادامه داره... و ما برای سربلندی پرسپولیس می‌جنگیم.»

#### نصرتی: پرسپولیس ترسو بازی کرد

محمد نصرتی درباره باخت پرسپولیس در تبریز گفت: اگر بخواهم یک جمله درباره نحوه بازی پرسپولیس بگویم این است که ترسو بازی کرد، مخصوصاً در برتری عددی ایجاد کردن و شرکت در فاز هجومی. نمی‌دانم این بازیکنان ترسو یا بازیکنان خیلی محتاط بودند. مثلاً در بازی قبل هر وقت توپ به کناره‌ها می‌رفت و می‌خواستند ارسال کنند، همیشه در محوطه جریمه استقلال خوزستان ۴ یا ۳ نفر بودند اما در این بازی کم تعداد نفوذ می‌کردند. نصرتی در پاسخ به این سؤال که آیا این ترس ناشی از تاکتیک مهدی تارتار در این بازی بود یا خیر، گفت: به هر حال تراکتور با استقلال خوزستان فرق دارد اما پرسپولیس ترسو بازی کرد. با توجه به اینکه تراکتور از حضور هوادارانش محروم بود می‌توانستند شجاع‌تر بازی کنند و از این موقعیت بهره ببرند. به نظر من پرسپولیس حداقل می‌توانست در حمله پرتعدادتر باشد. محبی می‌توانست بهتر ضربه بزند. شهزادادی می‌توانست از دو موقعیتی که نصیبش شد بهتر استفاده کند. کیفیت چمن هم بد نبود اما نمی‌دانم چرا ضربات‌شان را به این شکل زدند.

## گزارش یک محمد قراکزلو خبرنگار

شکست در هفته سوم مقابل تیم پرستاره تراکتور تبریز که خیلی زیرکانه بازی کرد و در تمام طول بازی نخواست تا مشتش را باز کند اصلاً عجیب نیست و با در نظر گرفتن تمام تغییرات در پرسپولیس اعم از کادرفنی و نیمی از اسکواد، می‌توان به‌راحتی هضمش کرد اما آنچه مورد نقد و بررسی قرار می‌گیرد مدل باختن و نحوه توجیه آن است. مهدی تارتار و کادرفنی پرسپولیس باید بپذیرند که مقابل تراکتور نه‌چندان باکیفیت با احتیاط بیش از حد وارد میدان شدند و هرگز دست از این احتیاط نکشیدند. پرسپولیس در شروع مسابقه محتاط بود، در میانه دیدار هم محتاط بود و در پایان مسابقه هم با تمام قوا حمله نمی‌کرد و باز هم احتیاط حرف اول را می‌زد. کافی است به آن موقعیت گل آخر شهزادادی دقت کنید و ببینید چند نفر در محوطه جریمه تراکتور یا نزدیک محوطه هستند و بعد از خودتان بپرسید آیا تیمی که برای رهایی از شکست فقط هدفیقه زمان دارد باید این‌قدر بی‌ظلم و بی‌برنامه و کم‌تعداد حمله کند و باز هم جانب احتیاط را کنار نگذارد؟ سیستم پایه پرسپولیس به‌گونه‌ای بود که تصور می‌شد تارتار و کادرش با یک ارنج تهاجمی وارد میدان شده‌اند اما اصلاً اینطور نبود.

#### نه گواردیولا، نه سیمثونه و نه آرتتا

## بازگشت به تنظیمات کارخانه



پرسپولیس مهدی تارتار در برابر تراکتور به همان الگوی آشنای فصل‌های اخیر سبک این مربی بازگشت. دفاعی پرتعداد، بی‌برنامگی در حمله و اتکا به ضربات ایستگاهی و اتفاقات حین بازی، درست در حالی که چند هفته پیش‌تر مهدی تارتار از ترکیبی از سبک‌های گواردیولا، سیمثونه و آرتتا سخن گفته بود.

مهدی تارتار پیش از دیدار برابر تراکتور، در

#### کجای دنیا مدیرعامل با یک باخت استوری منتشر می‌کند

## رهبری فر: با ۲ پیروزی، تارتار را سوپرمن کردیم

می‌کند و همین اتفاق هم افتاد. دیدیم که پرسپولیس در مقابل تراکتور حرف زیادی برای گفتن نداشت.

**پیش از این بازی عملکرد تیم و سرمربی‌اش مورد تمجید هواداران بود حالا چه اتفاقی افتاد که تیم به نتیجه نرسید؟**

متأسفانه ما عادت بدی داریم و با بردن در بازی برای خودمان سوپرمن درست می‌کنیم. زمانی که تارتار ۲بازی را برد او را سوپرمن کردیم اما حالا چیز دیگری می‌بینیم. من تارتار را دوست دارم، او دوست من است و در دورانی که بازی می‌کردم هم‌تاقی من بود اما با کمال احترام زمانی که تارتار سرمربی شد گفتم که او به درد پرسپولیس نمی‌خورد.

**به نظر شما پرسپولیس گزینه بهتری برای سرمربیگری داشت؟**

تیم‌های خوب دنیا برای انتخاب مربی زمان زیادی می‌گذارند و آن‌قدر رزومه گزینه مورد نظر خود را بالا و پایین می‌کنند تا به فرد مورد نظر می‌رسند. حقیقتاً تارتار گزینه خوبی

به‌صورت کلی سیستم ۴-۳-۳ یک

سیستم تهاجمی به حساب می‌آید اما واقعیت این است که هر سه هافبک میانی پرسپولیس پوزیشنی تدافعی و نیمه‌تدافعی داشتند. در واقع پرسپولیس از یک هافبک پست شش (پورعلی) و دو هافبک پست ۸ (خدابنده‌لو و لطیفی‌فر) استفاده کرد و هیچ‌کدام از این سه نفر حضور فعالی در حمله نداشتند و به محوطه جریمه حریف نزدیک نمی‌شدند.

در عین حال بیفوما و محبی که وینگر بودند در زمان دفاع و حمله بعضاً به مرکز زمین شیفت می‌شدند و همکاری‌های آنها با غلیپور که در نیمه نخست دو، سه بار نتیجه داد دیگر تکرار نشد، چراکه این سه نفر در یک‌سوم تدافعی حریف تنها بودند و عقب بازی کردن تیم و ترس از «پشت خوردن» کاری کرد تا فاصله خطوط پرسپولیس زیاد شود و تیم تارتار هیچ‌وقت نتواند به اندازه حتی هدفیقه مستمر حریفش را تحت فشار بگذارد و موقعیت بسازد.

نکته اینجاست که با تمام تغییرات رخ داده در نیمه دوم نیز کیفیت تیم پرسپولیس در فاز حمله بهتر نشد. تارتار در این بازی از هرنیج تعویض خود استفاده کرد و تغییر سیستم هم داد اما هرگز شکل تیم او بهتر نشد و در نهایت با یک اشتباه گل هم خورد تا اولین شکست را خیلی ساده‌تر و خنده‌دار از حد تصور پذیرا باشد. در عین حال باید بپذیریم که نمی‌توان گفت این نتیجه کاملاً ناعادلانه است و شکست حق پرسپولیس نبوده چراکه این تیم در تمام طول مسابقه نمایش امیدوارکننده و چشمگیری ارائه

نداد و تغییرات هم نتوانست شرایط را بهبود بخشد.

پرسپولیس باخت اما تارتار درباره کیفیت پایین نمایش تیمش حرفی نزد. سرمربی پرسپولیس مسئولیت شکست را پذیرفت و از هواداران عذرخواهی کرد که اینها نکات مثبتی است اما هرگز به نمایش ضعیف تیمش اشاره‌ای نداشت و البته بحث جوانگرایی و تاوان بازی دادن به جوان‌ها را پیش کشید که چندان منطقه به نظر نمی‌رسد. این درست است که ایری ۲۲ساله با اشتباه مهلکش زمینه‌ساز دریافت گل دقیقه ۹۰ شد و شهزادادی

۲۱ساله دو موقعیت خوب گلزنی را از دست داد اما تیم پرسپولیس در این مسابقه به‌صورت کلی تیم جوانی نبود و در ترکیب اولیه جز دو بازیکن ۲۳ساله و دو بازیکن ۲۶ساله بقیه نفرات ۳۰سال یا بیشتر سن داشتند.

حتی اگر توجیه تارتار درباره تاوان بازی دادن به جوان‌ها منطقی و پذیرفتنی باشد چیزی از اصل قضیه که همان احتیاط بیش از حد و نمایش ضعیف در طول مسابقه بود را تغییر نمی‌دهد کم‌اینکه با شتعیوض و تغییر سیستم، تیم او هرگز شکل و شمایل بهتری

شد و نیم‌فصل دوم را به‌حران سپری کرد. الگوی مشابهی در فصل قبل با گل‌بهر نیز تکرار شد؛ تیمی که در آغاز فصل درخشان بود و حتی در هفته بیست‌ویکم صدرنشین لیگ شد، به مرور در نیم‌فصل دوم دچار افتی محسوس

شد و با شکست پرگل مقابل چادرملو و شکست مهم مقابل تراکتور محمد ربیعی در تبریز، عملاً از کورس قهرمانی خارج و مسیر نزولی خود را آغاز کرد. شاید مهدی تارتار خوش‌شانس هم بود که با جنگ رمضان، مسابقات لیگ برتر ادامه پیدا نکرد تا افت تیمش بیش از این آشکار نشود!

حالا تکرانی اصلی این است که کنند اگر این روند در پرسپولیس نیز تکرار شود! اظهارات اخیر تارتار درباره الگوبرداری از مربیان بزرگ فوتبال جهان، بیش از آنکه توصیف واقعیت میدانی تیم باشد، شعاری برای دلگرمی هواداران در روزهای اوج خواهد بود؛ شعاری که در آزمون جدی و مهم اولش شکست خورد و حالا باید امتحانش را در ادامه راه هم پس دهد.

می‌زد اما با گل ۲ شکست خورد. به این تیم می‌گویند بازنده سرافراز نه به تیمی که مقابل تراکتور بیش از حد محتاطانه بازی کرد. من نه ستمی دارم و نه به‌دنبال ستمی در باشگاه هستم و این حرف‌های من از روی دلسوزی است. من هوادار پرسپولیس هستم و این صحبت‌های یک هوادار است.

**یعنی مشکل اصلی پرسپولیس کادرفنی تیم است؟**

تنها کادرفنی نیست و پرسپولیس کوچک شده است! یکسری آدم‌های کوچک به پرسپولیس آمدند و در تیم مسئولیت گرفتند. بعد از باخت به تراکتور با دیدن یک استوری از پیمان حدادی، مدیرعامل باشگاه متعجب شدم.

او در این استوری خود را مقصر شکست تیم دانست، کجای دنیا یک مدیرعامل با گذاشتن استوری در فضای مجازی خود را مقصر شکست تیم اعلام می‌کند! تا حالا چنین چیزی ندیده بودم.

**در کل شرایط لیگ امسال را چطور می‌بینید؟**

پیدا نکرد و به‌جای رسیدن به گل برتری، دروازه‌اش را هم باز شده دید. بدتر اینکه بعد از دریافت گل نیز هیچ‌گونه آرامش و نظمی در تیم پرسپولیس دیده نشد و تنها یک موقعیت با کار انفرادی شهزادادی به‌دست آمد و از فرم بازی مشخص بود این تیم توان جبران مافات را ندارد.

پرسپولیس باخت و طبیعتاً شکست در هفته سوم مقابل تیم پرستاره تراکتور فاجعه نیست اما اول اینکه برای قهرمانی و مدعی بودن باید و بیشتر بازی‌های بزرگ فصل (شش مسابقه با سه مدعی دیگر قهرمانی)

برنده بود یا حداقل در این تقابل‌ها شکست نخورد. دوم اینکه فرم بازی و کیفیت تیم با چنین اسکوادی پذیرفتنی نیست و وقتی با وجود این همه تغییر حین مسابقه نیز شرایط تغییر نمی‌کند یعنی باید نگران بود و مسئول رفع این نگرانی کسی نیست جز مهدی تارتار. در نظر داشته باشید که این اولین بازی دشوار و تقابل با تیم‌های پرستاره بود و اگر قرار باشد شرایط فنی تیم در چنین مسابقات مهم و نزدیکی به همین منوال باشد امیدواری‌ها خیلی زود جای خود را به ناامیدی می‌دهد.

آمار ناامیدکننده پرسپولیس در تبریز

### افت عجیب درامید گل

پرسپولیس در شرایطی مقابل تراکتور با گل دقیقه ۹۰ ناشی از یک اشتباه فردی غافلگیر شد که در این مسابقه نمایش فنی جالبی هم نداشت.

اتفاقاً آمار بازی هم نشان می‌دهد سرخ‌ها در این مسابقه شرایط جالبی نداشتند. البته باید در نظر داشت که تراکتور هم در این مسابقه کیفیت بالایی ارائه نداد اما در برخی آیت‌ها برتری اندکی نسبت به پرسپولیس دارد.

پرسپولیس در این مسابقه در تعداد پاس، اندکی برتر از میزبانش بود (۴۸۹ به ۴۶۲) و با دقت پاس ۸۲٫۶ به ۸۱درصدی برای هر دو تیم مالکیت توپ ۵۰درصدی ثبت شده است. سرخ‌ها در این بازی ۱۵بار خطا کردند ولی کارت زرد نگرفتند و در نقطه مقابل تراکتور ۱۳خطا داشت و یک خطاری داشت تا بازی پرپرخورد و پرخطا باشد.

اما در فاز حمله شرایط هر دو تیم ناامیدکننده بود، به‌طوری‌که پرسپولیس فقط ۴شوت زد که یکی از آنها داخل چهارچوب بود و تراکتور نیز ۷شوت داشت که یکی از آنها داخل چهارچوب زده شد و همان گل دقیقه نودی بود.

امید گل دو تیم هم ناشی از همین تعداد شوت و خلق موقعیت‌های مهم در بازی بسیار پایین است به‌طوری‌که برای تیم پرسپولیس امید گل ۰٫۶۸ و برای حریفش ۰٫۰۸۶ ثبت شده است. این درحالی است که تیم تارتار در دو بازی قبل به ترتیب مقابل شمس آذر ۲٫۰۷ و مقابل استقلال خوزستان به امید گل ۲٫۷۵ رسیده بود.

همچنین در آیتیم موفقیت در نبردها دست بالا با تیم نکونام است که برتری ۵۳٫۹درصدی به ۴۶٫۱درصدی دارد.

لیگ برتر از نظر فنی فاجعه است. متأسفانه لیگ ضعیفی داریم و از حالا می‌توان حدس زد که چه تیم‌هایی ۴نیم برتر خواهند بود. تنها لیگی داریم که از ابتدای لیگ می‌توانیم در خصوص نتایج نهایی صحبت کنیم. با تمام احترامی که به تیم‌ها قائل هستم باید بگویم که کیفیت تیم‌ها فاجعه است البته تیم‌ها زحمت می‌کشند اما به دلیل مشکلات مالی نتوانا ناستند کیفیت‌شان را بالا ببرند.

۹۰درصد تیم‌های لیگ برتر مشکل مالی دارند و تنها ۴تیم تراکتور، سپاهان، استقلال و پرسپولیس هستند که توانستند برای تیم‌شان هزینه کنند. من می‌توانم با یک تیم محلی اکثر تیم‌های لیگ برتری را شکست دهم.



# ایران ورزشی

## مربیگری مدرن؛ فراتر از تاکتیک و تکنیک

بدون تردید، دانش فنی و تاکتیکی ستون اصلی مربیگری است، اما در عصری که فوتبال به یک پدیده فراگیر اجتماعی و رسانه‌ای بدل شده، کارگاه‌های صرفاً تاکتیکی پاسخگوی نیازهای روز نیستند.
گاش در دوره‌های آموزشی مربیان، به موازات آنالیز بازی، مهارت‌های مدیریت رسانه و با هواداران و مدیریت فضای مجازی، مربیی را به سواد ارتباطی نیز تدریس می‌شد. مربیی امروز

## از فریاد کنار زمین تا جنجال در نشست خبری

## حاشیه‌ها همچنان حرف اول را می‌زند

# رژه دادزن‌ها در لیگ برتر

و از دانش روز سخن می‌گویند. طبیعی است که از آنها انتظار بیشتری وجود داشته باشد.

### گزارش ویژه

محمدرضا رحیم‌پور

خیرنگار

لیگ بیست‌وششم با یک تفاوت مهم آغاز شد؛ این بار روی هیچ کدام از ۱۸ تیمکت لیگ برتر، خبری از سرمربی خارجی نیست. اتفاقی که می‌توانست یکی از مهم‌ترین نشانه‌های اعتماد به مربیان ایرانی باشد و به نسل تازه‌ای از مربیان جوان فرصت دهد خود را در بالاترین سطح فوتبال کشور محک بزنند.

سال‌ها بود هربار صحبت از تیمکت تیم‌های بزرگ به میان می‌آمد، نگاه‌ها به خارج از ایران دوخته می‌شد؛ به مربیانی که گاهی با قراردادهای سنگین وارد فوتبال ایران می‌شدند، اما پیش از آنکه فرصت ساختن تیم و اجرای ایده‌هایشان را پیدا کنند، درگیر مشکلات مالی، مدیریتی یا اختلاف با باشگاه می‌شدند. حالا اما شرایط متفاوت است. تمام تیمکت‌ها ایرانی‌اند و از این دیدگاه، فصل جدید می‌تواند یک نقطه عطف باشد.

اما فوتبال فقط با انتخاب مربی و نتیجه مسابقه حرفه‌ای نمی‌شود. حرفه‌ای‌گری را باید در رفتار مربی کنار زمین، نوع گفت‌وگوی او با خبرنگاران، پذیرش مسئولیت شکست و حتی نحوه برخورد با داور و تیمکت حریف نیز دید. در هفته‌های ابتدایی فصل، به چه جای آنکه تمرکز اصلی روی ایده‌های فنی مربیان ایرانی، جوانگرایی و کیفیت مسابقات باشد، بخشی از اخبار بار دیگر به فریادهای کنار زمین، درگیری‌های لفظی و فیزیکی، اعتراض‌های تند، کنایه‌های رسانه‌ای و غیبت در نشست‌های سرمربی اختصاص پیدا کرده است. قرار نبود تمام‌ایرانی شدن تیمکت‌ها فقط به تغییر پاسپورت سرمربی ختم شود. اگر قرار است این فصل نشانه‌ای از بلوغ مربیگری ایرانی باشد، این بلوغ باید در رفتار هم دیده شود.

مسئله فنی در فوتبال مدرن محل تصمیم‌گیری و هدایت تیم است؛ جایی برای خواندن بازی، انتقال تغییرات تاکتیکی و حفظ آرامش در شرایط خاص. هیچ‌کس انتظار ندارد سرمربی در دقیقه ۹۰ یک مسابقه حساس مانند تماشاکر بی تفاوت کنار زمین بایستد. همچنان بخشی از فوتبال است و اعتراض، تا زمانی که در چهارچوب قانون باشد، قابل درک. مسأله از جایی آغاز می‌شود که هیچان جای کنترل را می‌گیرد و مربیی خود به بخشی از تنش مسابقه تبدیل می‌شود.

در این مدت کوتاه بارها صحنه‌هایی دیده شده که فریادهای مداوم، اعتراضی به داور و تنش میان تیمکت‌ها، بیشتر از دستورات تاکتیکی به چشم آمده است. حتی در یک دیدار دوستانه میان دو تیم ایرانی، درگیری شدید بازیکنان فضای مسابقه را کاملاً ملتهب کرد و دو سرمربی نیز به‌شدت برآشفته شدند؛ تا جایی که یکی از آنها پس از رانزنی با همتای خود به داور اعلام کرد تیمش دیگر حاضر به ادامه بازی نیست و مسابقه ناتمام ماند.

نگران‌کننده‌تر اینکه بخشی از این رفتارها از سوی همان مربیانی دیده می‌شود که قرار بود نماینده نسل تازه فوتبال ایران باشند؛ مربیانی که سال‌ها برای رسیدن به تیمکت لیگ برتر تلاش کرده‌اند، دوره‌های مربیگری گذرانده‌اند

### یادداشت

سینا حسینی

خیرنگار

### لطفاً داد‌نزدید!

در فوتبال مدرن، تیمکت فنی بیش از آنکه محل نمایش هیجان و فریاد باشد، اتاق فرمان یک مسابقه است؛ جایی که سرمربی باید در آرام‌ترین حالت ممکن، اتفاقات زمین را ببیند، تحلیل کند و برای تغییر شرایط تصمیم بگیرد.

ولی بخشی از مربیان جوان لیگ برتر ایران هنوز تصور می‌کنند هرچه صدایشان بلندتر باشد، اقتدارشان بیشتر و شانس موفقیت تیمشان بالاتر است.

گویي فریاد زدن، اعتراض کردن و حضور دائمی در متن جنجال‌های کنار زمین، بخشی از دانش مربیگری محسوب می‌شود.

این نگاه، نه‌تنها با فوتبال روز دنیا فاصله دارد، بلکه می‌تواند نشانه‌ای از فقر ایده‌های فنی باشد.

مربی‌ای که تمام انرژی خود را صرف اعتراض به داور، فریاد بر سر بازیکن یا نمایش هیجان در کنار زمین می‌کند، چه زمانی برای خواندن بازی، کشف نقاط ضعف حریف و طراحی راهکارهای تازه دارد؟ فوتبال در سطح حرفه‌ای، مسابقه‌ای برای بلندتر حرف زدن نیست؛ رقابتی برای بهتر فکر کردن است.

مربیان موفق امروز، کنار زمین شطرنج مربیگری را بازی می‌کنند. آنها با یک جا به جایی، تغییر سیستم، تعویض به‌موقع یا حتی تغییر وظیفه یک بازیکن می‌توانند ساختار مسابقه را دگرگون کنند. گاهی یک تصمیم کوچک، نتیجه ۹۰ دقیقه را تغییر می‌دهد. این همان تفاوت میان مربی صاحب ایده و مربی صاحب صداست.

سرمربی باید بتواند هیجان خود را مدیریت کند؛ زیرا بازیکنان از تیمکت فقط دستور نمی‌گیرند، بلکه رفتار و میزان آرامش مربی را نیز دریافت می‌کنند. انتقال اضطراب، عصبانیت و هیجان بی‌دلیل می‌تواند تمرکز بازیکن را برهم بزند و تیم را از تصمیم‌گیری منطقی دور کند. قرار نیست بازیکن در زمین، عصبانیت سرمربی را بازی کند؛ قرار است ایده او را اجرا کنند.

البته فریاد زدن در مقاطعی از مسابقه ممکن است لازم باشد؛ اما تفاوت بزرگی میان «ارتباط مؤثر» و «داد زدن مداوم» وجود دارد.

مربی باید بداند چه زمانی صحبت کند، چه زمانی سکوت کند و مهم‌تر از همه، چه چیزی بگوید.

در فوتبال امروز، کاریزما با صدای بلند ساخته نمی‌شود. اعتبار یک مربی از کیفیت تمرین، شناخت حریف، جزئیات تاکتیکی، مدیریت رختکن و تصمیم‌های درست در لحظات حساس شکل می‌گیرد. مربیان جوان لیگ برتر اگر می‌خواهند از مرز مربیگری احساسی عبور کنند، باید ببازیند که جای دادزن کنار زمین فوتبال نیست. کنار زمین، جای کسی است که آرام‌تر از همه می‌بیند، دقیق‌تر از همه فکر می‌کند و در لحظه مناسب، صفعه شطرنج را به سود تیمش تغییر می‌دهد.

### مصاحبه

حمید درخشان، پیشکسوت و مربی نام‌آشای فوتبال

ایران، به بررسی چالش‌ها و فرصت‌های پیش روی مربیان داخلی در فصل جاری پرداخت و تأکید کرد که غیبت مربیان خارجی می‌تواند یک «فرصت تاریخی» برای نمایش توانایی‌های بومی باشد، مشروط بر اینکه نگاه مربیان به نتیجه‌گرایی صرف تغییر کند. درخشان با اشاره به تجربه ادوار گذشته، استفاده از مربیان خارجی را رد نکرد و گفت: «فوتبال ما نیاز به دانش روز دارد اما متأسفانه در سال‌های اخیر، جز تعداد محدودی، بقیه مربیان خارجی کمک چندانی به ما نکرده‌ند.»

او شرایط کنونی را که استفاده از گزینه‌های خارجی را با محدودیت مواجه کرده، بهترین بستر برای خودنمایی سرمربیان ایرانی دانست و افزود: «این شانس خوبی است که به مربیان ما داده شده تا نشان دهند از دانش روز عقب نیستند و می‌توانند تأثیرگذار باشند.»

مهم‌ترین نکته‌ای که این مربیی باسابقه به آن هشدار داد، خطر افتادن در دام محافظه‌کاری است. او با صراحت اعلام کرد: «اگر مربیان داخلی فقط به این فکر کنند که نیازند و به تساوی رضایت دهند، فوتبال ما نه تنها رشد نمی‌کند، بلکه عقبگرد خواهد داشت.» درخشان نمایش فوتبال زیبا و تاکتیکی را توأم با گل و برنامه‌ریزی دانست و خطاب به مدیران

یک استراتژیست کامل تبدیل می‌کند. فدراسیون و کمیته آموزش باید نگاه خود را گسترش دهند و با کتجانندن واحدهای روانشناسی ارتباطات و رسانه در سرفصل‌ها، نسلی از مربیان توانمند در ابعاد اجتماعی و خبری پرورش دهند. این اقدام، گامی اساسی برای حرفه‌ای‌تر شدن فوتبال و تعامل سازنده با جامعه است.

نه فقط هدایت‌کننده تاکتیک‌ها، که سخنگوی تیم، مدیر بحران و نماینده باشگاه در برابر امواج خروشان شبکه‌های اجتماعی است. یک پاسخ نادرست در نشست خبری یا مدیریت ضعیف افکار عمومی، می‌تواند زحمات هفته‌ها تمرین فنی را خنثی کند. آموزش اصول مصاحبه، چگونگی تعامل با هواداران و مدیریت فضای مجازی، مربیی را به



عکس باشگاه شمس آذر

### نشست خبری؛ آیین‌های که نباید شکسته شود

اگر کنار زمین محل نمایش رفتار مربی است، نشست خبری جایی است که شخصیت حرفه‌ای او پیش از هر زمان دیگری دیده می‌شود. خبرنگار قرار نیست فقط نتیجه بازی را از سرمربی بشنود. نشست خبری بخشی از ارتباط باشگاه با جامعه است؛ جایی که مربی درباره عملکرد تیم توضیح می‌دهد، از تصمیم‌هایش دفاع می‌کند و در صورت لزوم اشتباهاتش را می‌پذیرد. اما در فوتبال ایران نشست خبری گاهی از یک گفت‌وگوی فنی فاصله گرفته و به میدان کنایه و اتهام تبدیل می‌شود. صحبت درباره دآوری، زمین، برنامه مسابقات، مدیریت باشگاه یا رفتار تیم رقیب، به خودی خود اشکالی ندارد؛ مشکل زمانی آغاز می‌شود که این موضوعات جای فوتبال را بگیرند و مربی به جای توضیح درباره عملکرد تیم، مسئولیت ناگامی را به دیگران منتقل کند. این وضعیت فقط اعتبار مربی را کاهش نمی‌دهد؛ بلکه به مرور نشست خبری را نیز از کارکرد اصلی‌اش دور می‌کند. هوادار به جای آنکه بفهمد تیمش چرا خوب بازی نکرده، با مجموعه‌ای از جملات تند و حاشیه‌ای مواجه می‌شود و رسانه نیز به جای تحلیل فنی و تاکتیکی، ناچار است حاشیه‌های نشست را دنبال کند. در نهایت، فوتبال از متن به حاشیه می‌رود. غیبت در نشست‌های خبری مسأله‌ای جدی‌تر است. وقتی حضور سرمربی طبق مقررات الزامی است، غیبت مکرر را نمی‌توان صرفاً یک انتخاب شخصی یا مسأله‌ای ساده تلقی کرد. این موضوع نشان می‌دهد پاسخگویی، بخشی از وظایف شغلی مربی است.

قانون، رفتار و مسئولیت‌پذیری برای همه یکسان باشد. برخورد انضباطی زمانی اثرگذار است که قابل پیش‌بینی و عادلانه باشد. باشگاه‌ها نیز باید سهم خود را ببازیند. نمی‌توان مربیی را هر هفته با تهدید به اتهام تبدیل می‌شود. صحبت درباره دآوری، زمین، برنامه مسابقات، مدیریت باشگاه یا رفتار تیم رقیب، به خودی خود اشکالی ندارد؛ مشکل زمانی آغاز می‌شود که این موضوعات جای فوتبال را بگیرند و مربی به جای توضیح درباره عملکرد تیم، مسئولیت ناگامی را به دیگران منتقل کند. این وضعیت فقط اعتبار مربی را کاهش نمی‌دهد؛ بلکه به مرور نشست خبری را نیز از کارکرد اصلی‌اش دور می‌کند. هوادار به جای آنکه بفهمد تیمش چرا خوب بازی نکرده، با مجموعه‌ای از جملات تند و حاشیه‌ای مواجه می‌شود و رسانه نیز به جای تحلیل فنی و تاکتیکی، ناچار است حاشیه‌های نشست را دنبال کند. در نهایت، فوتبال از متن به حاشیه می‌رود. غیبت در نشست‌های خبری مسأله‌ای جدی‌تر است. وقتی حضور سرمربی طبق مقررات الزامی است، غیبت مکرر را نمی‌توان صرفاً یک انتخاب شخصی یا مسأله‌ای ساده تلقی کرد. این موضوع نشان می‌دهد پاسخگویی، بخشی از وظایف شغلی مربی است.

قانون، رفتار و مسئولیت‌پذیری برای همه یکسان باشد. برخورد انضباطی زمانی اثرگذار است که قابل پیش‌بینی و عادلانه باشد. باشگاه‌ها نیز باید سهم خود را ببازیند. نمی‌توان مربیی را هر هفته با تهدید به اتهام تبدیل می‌شود. صحبت درباره دآوری، زمین، برنامه مسابقات، مدیریت باشگاه یا رفتار تیم رقیب، به خودی خود اشکالی ندارد؛ مشکل زمانی آغاز می‌شود که این موضوعات جای فوتبال را بگیرند و مربی به جای توضیح درباره عملکرد تیم، مسئولیت ناگامی را به دیگران منتقل کند. این وضعیت فقط اعتبار مربی را کاهش نمی‌دهد؛ بلکه به مرور نشست خبری مسأله‌ای جدی‌تر است. وقتی حضور سرمربی طبق مقررات الزامی است، غیبت مکرر را نمی‌توان صرفاً یک انتخاب شخصی یا مسأله‌ای ساده تلقی کرد. این موضوع نشان می‌دهد پاسخگویی، بخشی از وظایف شغلی مربی است.

قانون، رفتار و مسئولیت‌پذیری برای همه یکسان باشد. برخورد انضباطی زمانی اثرگذار است که قابل پیش‌بینی و عادلانه باشد. باشگاه‌ها نیز باید سهم خود را ببازیند. نمی‌توان مربیی را هر هفته با تهدید به اتهام تبدیل می‌شود. صحبت درباره دآوری، زمین، برنامه مسابقات، مدیریت باشگاه یا رفتار تیم رقیب، به خودی خود اشکالی ندارد؛ مشکل زمانی آغاز می‌شود که این موضوعات جای فوتبال را بگیرند و مربی به جای توضیح درباره عملکرد تیم، مسئولیت ناگامی را به دیگران منتقل کند. این وضعیت فقط اعتبار مربی را کاهش نمی‌دهد؛ بلکه به مرور نشست خبری مسأله‌ای جدی‌تر است. وقتی حضور سرمربی طبق مقررات الزامی است، غیبت مکرر را نمی‌توان صرفاً یک انتخاب شخصی یا مسأله‌ای ساده تلقی کرد. این موضوع نشان می‌دهد پاسخگویی، بخشی از وظایف شغلی مربی است.

قانون، رفتار و مسئولیت‌پذیری برای همه یکسان باشد. برخورد انضباطی زمانی اثرگذار است که قابل پیش‌بینی و عادلانه باشد. باشگاه‌ها نیز باید سهم خود را ببازیند. نمی‌توان مربیی را هر هفته با تهدید به اتهام تبدیل می‌شود. صحبت درباره دآوری، زمین، برنامه مسابقات، مدیریت باشگاه یا رفتار تیم رقیب، به خودی خود اشکالی ندارد؛ مشکل زمانی آغاز می‌شود که این موضوعات جای فوتبال را بگیرند و مربی به جای توضیح درباره عملکرد تیم، مسئولیت ناگامی را به دیگران منتقل کند. این وضعیت فقط اعتبار مربی را کاهش نمی‌دهد؛ بلکه به مرور نشست خبری مسأله‌ای جدی‌تر است. وقتی حضور سرمربی طبق مقررات الزامی است، غیبت مکرر را نمی‌توان صرفاً یک انتخاب شخصی یا مسأله‌ای ساده تلقی کرد. این موضوع نشان می‌دهد پاسخگویی، بخشی از وظایف شغلی مربی است.

## چراغپور: مربی تعلیم دهنده در ایران نداشتیم!

او این شکاف را ناشی از نبود زیرساخت‌های آموزشی

دانست و با لحنی تند به شرایط کمیته آموزش فدراسیون فوتبال حمله کرد: «کمیته آموزش فدراسیون باید اینها را به مربیان آموزش

دهد.»

اما مهم‌ترین نقد چراغپور، به نوع نگاه مربیان ایرانی به نقش خود برمی‌گردد. او معتقد است که بیشتر سرمربیان داخلی، «مدیر» هستند نه «معلم». به گفته او: «ما به یک تیچر کوچ (معلم- مربی) نیاز داریم، نه منیجر کوچ (مدیر مربی). تیچر کوچ کسی است که مثل یک معلم، فوتبال نوین را به بازیکنان درس می‌دهد، تاکتیک را آموزش می‌دهد، و مدام در حال یاددهی است. اما منیجر کوچ فقط استعداد می‌خرد، بازیکن جابه‌جا می‌کند و نتیجه می‌خواهد.»

او در پایان این رفتار آماتوری را ریشه در نبود آموزش مستمر و نظام‌مند دانست و گفت: «مربی ایرانی باید ببازید که باید مدام بیاموزد. کمیته آموزش باید کلاس‌های واقعی، کارگاهی و عملی برگزار کند. تا وقتی مربی ما نفهمد که اول

«معلم» است و بعد «مدیر»، فوتبال ما در همین

نقطه می‌چرخد.»

چراغپور هشدار داد که تا وقتی نگاه آماتوری حاکم

است، حتی بهترین استعدادها هم هدر می‌روند و

تنها راه نجات، تحول بنیادین در نظام آموزشی و تغییر

نگرش از «نتیجه‌گرایی» به «دانش‌محوری» است.

باید انتظار بیشتری داشت. جوان بودن باید به معنای یادگیری بیشتر، انعطاف‌پذیری بالاتر و پذیرش نقد باشد، نه تکرار همان رفتارهایی که سال‌ها فوتبال ایران را درگیر کرده است.

کمیته انضباطی نیز در هفته‌های ابتدایی فصل بارها ناچار به برخورد با تخلفات مربیان بود؛ اما جریمه مربیان به دلیل رفتار غیرورزشی گرفته تا محرومیت‌های تعلیقی و جریمه‌های نقدی. فارغ از مبلغ هر حکم، اصل مهم این است که برخورد باید برای همه یکسان باشد. اگر مربی شناخته‌شده به دلیل اعتبار یا جایگاهش هزینه کمتری برای رفتار غیرحرفه‌ای بپردازد، پیام نامناسبی به کل فوتبال منتقل خواهد شد.

### حرفه‌ای فقط در حد حرف و شعار

فوتبال ایران سال‌هاست درباره حرفه‌ای شدن صحبت می‌کند؛ از ساختار باشگاه‌ها و قراردادهای گرفته تا استانداوم‌ها، درآمدزایی و آکادمی‌ها. ولی حرفه‌ای‌گری یک بسته کامل است و رفتار مربی نیز بخش جدایی‌ناپذیر آن محسوب می‌شود. نمی‌شود از فوتبال مدرن سخن گفت و همزمان مربی‌ای داشت که اتفاق کنار زمین وارد تنش می‌شود. همچنین نمی‌توان از اعتبار فوتبال ایران در آسیا صحبت کرد و در ساده‌ترین وظیفه رسانه‌ای، عین حضور در نشست خبری و پاسخگویی، کوتاهی کرد. حتی تصویر فوتبال ایران نیز از چنین رفتارهایی آسیب می‌بیند. یک ویدیوی کوتاه از درگیری کنار زمین یا جمله‌ای تند در نشست خبری می‌تواند ظرف چند ساعت

### نقل قول

جلال چراغپور، کارشناس باسابقه فوتبال ایران، در

گفت‌وگویی صریح، به نقد رفتار غیرحرفه‌ای و آماتوری بسیاری از مربیان داخلی پرداخت و تأکید کرد که بزرگ‌ترین مشکل فوتبال ایران، نبود «آموزش درست» و «نگاه معلم‌گونه» به مربیگری است.

او با یک مثال ساده اما گویا شروع کرد: «مربی‌ای که در ایران کار می‌کند، باید بداند بازیکن ایرانی انعطاف‌پذیری صفر دارد، آسیب‌دیدگی‌اش بالااست و در کودکی هیچ‌کلاس ژیمناستیک، شنا یا دوومیدانی نرفته است. اگر صبح بازی به او حرکت کششی بدهید، تا بعدازظهر عضلاتش جابه‌جا می‌شود.»

به باور چراغپور، اکثر مربیان ایرانی این واقعیت‌های پایه را نمی‌دانند یا به آن توجه نمی‌کنند، چون خودشان هیچ‌گاه آموزش علمی و سیستماتیک ندیده‌اند. او تأکید کرد: «در کلاس‌های مربیگری دنیا، به شما نمی‌گویند می‌خواهید به ایران بروید یا آفریقا؛ بلکه نحوه کار با بازیکن در دسترس را آموزش می‌دهند. اما مربی ما باید ابتدا جامعه فوتبال خودش را بشناسد و این شناخت، بدون آموزش حرفه‌ای ممکن نیست.»

چراغپور با اشاره به تجربه کشورهای منطقه، الگوی اشتباه ایران را به چالش کشید: «عربستانی‌ها با مربی بزرگ به جام می‌روند و با مربی وطنی بی‌تجربه می‌گریند. قطری‌ها هم همین‌طور. اما ما نه از خارجی‌ها درست استفاده می‌کنیم و نه به داخلی‌ها آموزش می‌دهیم.»